

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/1230,**annettu 14 päivänä heinäkuuta 2021,****rajatylittävistä maksuista unionissa****(kodifikaatio)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 924/2009 ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁵⁾. Sen vuoksi kyseinen asetus olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Jotta sisämarkkinat toimisivat asianmukaisesti ja rajatylittävä kauppa helpottuisi unionissa, on olennaisen tärkeää, että rajatylittävistä euromääräisistä maksuista peritään sama palvelumaksu kuin vastaavista maksuista jäsenvaltion sisällä.
- (3) Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta ei ole suositeltavaa soveltaa pääasiassa tai yksinomaan paperimuotoisiin maksuvälineisiin kuten sekkeihin, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin sähköisiä maksuja.
- (4) Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta olisi sovellettava maksuihin, jotka on aloitettu tai päätetty paperi- tai käteismuodossa ja käsitelty sähköisesti maksutapahtumaketjussa, lukuun ottamatta sekkejä, sekä kaikkiin niin suoraan kuin välillisesti maksutapahtumaan liittyviin palvelumaksuihin, mukaan lukien sopimuksiin liittyvät palvelumaksut. Välillisiin palvelumaksuihin kuuluvat pysyvän maksutoimeksiannon antamisesta tai maksu-, pankki- tai luottokortin käyttämisestä perittävät palvelumaksut, joiden pitäisi olla samat kansallisille ja rajatylittävälle maksutapahtumille unionissa.
- (5) Maksupalvelumarkkinoiden pirstoutumisen estämiseksi on aiheellista soveltaa samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta. Kutakin rajatylittävän maksutapahtuman luokkaa varten olisi siksi määritettävä kansallinen maksu, joka on ominaisuuksiltaan samanlainen tai hyvin samankaltainen rajatylittävän maksun kanssa. Rajatylittävää maksua vastaavan kansallisen maksun määrittämiseksi olisi voitava käyttää muun muassa seuraavia arviointiperusteita: maksun käynnistämisessä, toteuttamisessa ja päättämisessä käytetty kanava, automaatioaste, maksun vakuus, asiakkaan asema ja suhde maksupalveluntarjoajaan tai käytetty maksuväline, sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾ 4 artiklan 14 alakohdassa. Kyseisiä arviointiperusteita ei saisi katsoa tyhjenteviksi.

⁽¹⁾ EUVL C 65, 25.2.2021, s. 4.

⁽²⁾ EUVL C 56, 16.2.2021, s. 43.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. kesäkuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. heinäkuuta 2021.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁵⁾ Katso liite I.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (6) Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava ohjeet vastaavan maksun määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Komission olisi annettava, tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY (⁷) 85 artiklan 1 kohdalla perustetun maksukomitean avustuksella, asianmukaiset ohjeet ja avustaa toimivaltaisia viranomaisia.
- (7) On tarpeen varmistaa, että unionin sisäisistä euromääräisistä rajatylittävistä maksuista perittävät palvelumaksut yhdenmukaistetaan vastaavista maksupalvelunkäyttäjän maksupalveluntarjoajan sijaintijäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä kansallisista maksuista perittävien palvelumaksujen kanssa, jotta voidaan helpottaa sisämarkkinoiden toimintaa ja välttää euroalueen jäsenvaltioiden ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalvelunkäyttäjien eriarvoisuus euromääräisten rajatylittävien maksujen osalta. Maksupalveluntarjoajan katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, jossa se tarjoaa palvelujaan maksupalvelunkäyttäjälle.
- (8) Valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut ovat merkittävä rajatylittäviin maksuihin liittyvä kulu, kun maksajan jäsenvaltiossa ja maksunsaajan jäsenvaltiossa käytetään eri valuuttoja. Direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklassa edellytetään, että veloitettavat palvelumaksut ja käytettävä vaihtokurssi ilmoitetaan läpinäkyvästi, kyseisen direktiivin 52 artiklan 3 alakohdassa täsmennetään, mitä tietoja puitesopimuksen piiriin kuuluvista maksutapahtumista on annettava, ja sen 59 artiklan 2 kohdassa säädetään, mitä tietoja osapuolten, jotka tarjoavat valuutanmuuntopalveluja pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, on ilmoitettava. On tarpeen säätää lisätoimenpiteistä, joilla suojellaan kuluttajia valuutanmuuntopalvelujen kohtuuttomilta palvelumaksuilta ja varmistetaan, että kuluttajille annetaan tiedot, joiden avulla he voivat valita parhaan valuutanmuuntovaihtoehdon.
- (9) Toteutettavien toimenpiteiden olisi oltava asianmukaisia, kohtuullisia ja kustannustehokkaita. Annettujen tietojen olisi kuitenkin silloin, kun maksajalle tarjotaan pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä eri valuutanmuuntovaihtoehtoja, samalla mahdollistettava vertailu, jotta maksaja voi tehdä tietoon perustuvan valinnan.
- (10) Vertailukelpoisuuden saavuttamiseksi valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut olisi kaikkien korttipohjaisten maksujen yhteydessä ilmaistava samalla tavalla eli prosenttimääräisinä marginaaleina, jotka perustuvat viimeisimpiin saatavilla oleviin Euroopan keskuspankin julkaisemiin euron viitekursseihin. Marginaali saattaa olla tarpeen perustaa kahdesta Euroopan keskuspankin kurssista johdettuun kurssiin, kun valuutanmuunto tapahtuu kahden sellaisen valuutan välillä, joista kumpikaan ei ole euro.
- (11) Valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja koskevien direktiivissä (EU) 2015/2366 säädettyjen yleisten tietojenantovaatimusten mukaisesti valuutanmuuntopalvelun tarjoajien olisi annettava tiedot valuutan muuntamisesta perimistään palvelumaksuista ennen maksutapahtuman käynnistämistä. Osapuolten, jotka tarjoavat valuutanmuuntopalveluja pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, olisi annettava tiedot tällaisista palveluista perimistään palvelumaksuista selkeällä ja vaivattomalla tavalla, esimerkiksi esittämällä palvelumaksunsa palvelupisteessä, sähköisesti päätteen näytöllä tai verkko-ostosten tapauksessa laitteen näytöllä. Direktiivin (EU) 2015/2366 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi kyseisten osapuolten olisi ennen maksutapahtuman käynnistämistä ilmoitettava täsmällisesti maksunsaajalle maksettava määrä maksunsaajan käyttämässä valuutassa ja maksajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä maksajan tilin valuutassa. Maksunsaajan käyttämässä valuutassa maksettavan määrän olisi ilmaistava ostettavan tavarán tai palvelun hinta, ja se saatetaan esittää tapahtuman päätteeksi sen sijaan, että se esitettäisiin maksupäätteellä. Maksunsaajan käyttämänä valuuttana on yleensä paikallinen valuutta, mutta sopimusvapauden periaatteen mukaisesti saatetaan joissakin tapauksissa käyttää muuta unionin valuuttaa. Maksajan maksettavaksi tulevan maksajan tilin valuutan määräisen kokonaismäärän olisi koostuttava tavarán tai palvelun hinnasta ja valuutan muuntamisesta perittävistä palvelumaksuista. Molemmat määrät olisi lisäksi esitettävä kuitissa tai muulla pysyvällä välineellä.
- (12) Direktiivin (EU) 2015/2366 59 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, kun valuutanmuuntopalvelua tarjotaan pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, maksajan olisi voitava olla käyttämättä palvelua ja maksaa sen sijaan maksunsaajan käyttämässä valuutassa.

(⁷) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (13) Jotta maksajat voivat vertailla pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjottavista valuutanmuuntovaihtoehtoista perittäviä palvelumaksuja, maksajien maksupalveluntarjoajien olisi sisällytettävä puitesopimuksensa ehtoihin täysin vertailukelpoiset tiedot valuutan muuntamisesta perittävistä sovellettavista palvelumaksuista ja lisäksi saatettava kyseiset tiedot julkisiksi yleisesti ja helposti saatavilla olevalla sähköisellä alustalla, erityisesti asiakasverkkosivustoillaan, verkkopankkisivustoillaan ja mobiilipankkisovelluksissaan, helposti ymmärrettävällä ja vaivattomalla tavalla. Tämä mahdollistaisi sellaisten vertailusivustojen kehittämisen, joiden ansiosta ulkomailla matkustavien tai ostoksia tekevien kuluttajien olisi helpompi vertailla hintoja. Maksajien maksupalveluntarjoajien olisi lisäksi muistutettava maksajia palvelumaksuista, joita valuutan muuntamisesta peritään suoritettaessa muun valuutan määräinen korttipohjainen maksu, käyttäen yleisesti ja helposti saatavilla olevia sähköisiä viestintäkanavia, kuten tekstiviestejä, sähköpostiviestejä tai maksajan mobiilipankkisovelluksen push-viestejä. Maksupalveluntarjoajien olisi sovitettava maksupalvelunkäyttäjien kanssa, minkä sähköisen viestintäkanavan kautta ne antavat tiedon valuutan muuntamisesta perittävistä palvelumaksuista, ja pyrittävä löytämään tehokkain keino saada tieto maksajalle. Maksupalveluntarjoajien olisi myös annettava maksupalvelunkäyttäjille mahdollisuus kieltäytyä sähköisistä viesteistä, jotka koskevat valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja.
- (14) Ajoittaiset muistutukset ovat tarkoituksenmukaisia silloin, kun maksaja oleskelee ulkomailla pidempiä kausia, esimerkiksi lähetettynä työntekijänä tai opiskelijana, taikka kun maksaja käyttää säännöllisesti korttia paikallisessa valuutassa tehtäviin verkko-ostoksiin. Velvollisuudella lähettää tällaisia muistutuksia varmistettaisiin, että maksajalla on käytössään tietoa eri valuutanmuuntovaihtoehtojen vertailua varten.
- (15) On tärkeää helpottaa maksupalveluntarjoajien toteuttamia rajatylittäviä maksuja. Tässä yhteydessä olisi edistettävä standardointia ja erityisesti kansainvälisen maksutilin numeron (IBAN-tilinumero) ja maksupalveluntarjoajan koodin (BIC-koodi) käyttöä. Siksi on asianmukaista, että maksupalveluntarjoajat toimittavat maksupalvelunkäyttäjille kyseessä olevan tilin osalta IBAN-tilinumeron ja BIC-koodin.
- (16) Jotta voidaan taata jatkuva, täsmällinen ja tehokas maksutasetilastojen tarjonta yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) puitteissa, on suotavaa varmistaa, että eri maksuvälineistä voidaan edelleen kerätä helposti saatavilla olevia maksutietoja, kuten IBAN-tilinumero, BIC-koodi ja maksutapahtuman määrä, tai perustavanlaatuisia yhdisteltyjä maksutietoja, edellyttäen ettei tietojenkeruu aiheuta häiriöitä automaattiselle maksujen käsittelylle ja että se voidaan täysin automatisoida. Tämä asetus ei vaikuta velvoitteisiin, jotka koskevat tietojen ilmoittamista muihin tärkeisiin tarkoituksiin, kuten rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen estämiseksi tai verotustarkoituksiin.
- (17) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet, joiden perusteella ne voivat täyttää tehokkaasti valvontavelvoitteensa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maksupalveluntarjoajat noudattavat tätä asetusta.
- (18) Sen varmistamiseksi, että muutoksenhaku on mahdollista, jos tätä asetusta on sovellettu väärin, jäsenvaltioiden olisi säädettävä asianmukaisista ja tehokkaista kantelu- ja muutoksenhakumenettelyistä maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välisten riitojen ratkaisemiseksi. On myös tärkeää, että nimetään toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kanteluja ja muutoksenhakuja käsittelevät elimet.
- (19) On olennaisen tärkeää varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakuelimet tekevät unionissa aktiivista yhteistyötä, jotta tähän asetukseen liittyvät rajatylittävät riidat voidaan ratkaista sujuvasti ja ripeästi. Tällaista yhteistyötä olisi voitava toteuttaa vaihtamalla tietoja, jotka koskevat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien alueiden lainsäädäntöä tai oikeuskäytäntöä, tai tarvittaessa siirtämällä kantelu- ja muutoksenhakumenettely tai ottamalla vastuu tällaisesta menettelystä.
- (20) On tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista niitä tapauksia varten, joissa tätä asetusta ei noudateta.
- (21) Ulottamalla tämän asetuksen soveltaminen koskemaan myös muita valuuttoja kuin euroa saataisiin selkeitä etuja, mikä ilmenisi erityisesti asetuksen kattamien maksujen lukumäärän kasvuna. Olisi säädettävä ilmoitusmenettelystä, jotta jäsenvaltiot, joiden valuutta on muu kuin euro, voivat ulottaa tämän asetuksen soveltamisen koskemaan niiden kansallisen valuutan määräisiä rajatylittäviä maksuja.

- (22) Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomus sen säännön soveltamisesta, jonka mukaan rajatylittävistä euromääräisistä maksuista aiheutuvat kulut on yhdenmukaistettava kansallisen valuutan määräisten kansallisten tapahtumien kulujen kanssa, sekä tässä asetuksessa vahvistettujen valuutanmuuntoa koskevien tietojenantovaatimusten tehokkuudesta. Komission olisi myös analysoitava edelleen mahdollisuuksia, ja kyseisten mahdollisuuksien teknistä toteutettavuutta, ulottaa yhtäläisiä palvelumaksuja koskeva sääntö kaikkiin unionin valuuttoihin ja parantaa edelleen valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä ja vertailukelpoisuutta sekä mahdollisuutta estää tai sallia valuutanmuunto, jota tarjoaa muu osapuoli kuin maksajan maksupalveluntarjoaja.
- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt rajatylittävistä maksuista ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyydestä unionissa.
 2. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin (EU) 2015/2366 säännösten mukaisesti rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin ja niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti ilmoittaneet päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisen omaan kansalliseen valuuttaansa, kansallisen valuutan määräisiin maksuihin.
- Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan kansallisiin ja rajatylittäviin maksuihin, jotka ovat euromääräisiä tai jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisiä, kun jäsenvaltion valuuttana ei ole euro, ja joihin liittyy valuutanmuutopalvelu.
3. Tätä asetusta ei sovelleta maksupalveluntarjoajien omaan lukuunsa tai muiden maksupalveluntarjoajien lukuun suorittamiin maksuihin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'rajatylittävällä maksulla' sähköisesti käsiteltyä maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;
- 2) 'kansallisella maksulla' sähköisesti käsiteltävää maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- 3) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
- 4) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;

- 5) 'maksupalveluntarjoajalla' kaikkia direktiivin (EU) 2015/2366 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöiden ryhmiä sekä kyseisen direktiivin 32 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (*) 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa lueteltuja laitoksia, joihin jäsenvaltio jättää direktiivin (EU) 2015/2366 2 artiklan 5 kohdan nojalla soveltamatta direktiivin säännöksiä;
- 6) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan taikka molempien ominaisuudessa;
- 7) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyä toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 8) 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 9) 'palvelumaksulla' määrää, jonka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä ja joka liittyy suoraan tai välillisesti maksutapahtumaan, tai määrää, jonka maksupalveluntarjoaja tai valuutanmuuttopalveluja direktiivin (EU) 2015/2366 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjoava osapuoli veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä valuutanmuuttopalvelusta, taikka näiden yhdistelmää;
- 10) 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY (**) 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltä sähköistä rahaa;
- 11) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;
- 12) 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on komission suosituksen 2003/361/EY (10) liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 13) 'siirtohinnalla' maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä maksettua maksua kustakin suoraveloitustapahtumasta;
- 14) 'suoraveloituksella' maksupalvelua, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan silloin, kun maksunsaaja on käynnistänyt maksutapahtuman ja kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;
- 15) 'suoraveloitustajärjestelmällä' maksupalveluntarjoajien välillä sovittuja yhteisiä sääntöjä, käytänteitä ja standardeja suoraveloitustapahtumien suorittamiseksi.

3 artikla

Rajatyttävistä maksuista ja vastaavista kansallisista maksuista perittävät palvelumaksut

1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä euromääräisistä rajatyttävistä maksuista, on oltava samat kuin palvelumaksujen, jotka kyseinen maksupalveluntarjoaja veloittaa vastaavista samanarvoisista maksupalvelunkäyttäjän maksupalveluntarjoajan sijaintijäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä kansallisista maksuista.
2. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä sellaisen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä rajatyttävistä maksuista, joka on ilmoittanut päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisala koskemaan kansallista valuuttaansa 13 artiklan mukaisesti, on oltava samat kuin palvelumaksujen, jotka kyseinen maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä kansallisista maksuista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

(10) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

3. Sen arvioimiseksi, onko rajatylittävästä maksusta veloitettavien palvelumaksujen taso 1 kohdan mukainen, maksupalveluntarjoajan on määritettävä, mikä on vastaava kansallinen maksu. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava ohjeet vastaavien kansallisten maksujen määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivista yhteistyötä direktiivin 2007/64/EY 85 artiklan 1 kohdalla perustetun maksukomitean kanssa varmistaakseen vastaavia kansallisia maksuja koskevien ohjeiden keskinäinen johdonmukaisuus.

4. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta valuutan muuntamisesta perittäviin palvelumaksuihin.

4 artikla

Valuutan muuntamisesta korttipohjaisten maksutapahtumien yhteydessä perittävät palvelumaksut

1. Direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdassa, 52 artiklan 3 alakohdassa ja 59 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja ja sovellettavaa muuntokurssia koskevien tietojenanto-vaatimusten osalta maksupalveluntarjoajien ja kyseisen direktiivin 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuutanmuutopalveluja pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjoavien osapuolten on ilmaistava valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen kokonaismäärä prosenttimääräisenä marginaalina, joka perustuu viimeisimpiin saatavilla oleviin Euroopan keskuspankin julkaisemiin euron viitekursseihin. Kyseinen marginaali on ilmoitettava maksajalle ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

2. Maksupalveluntarjoajien on myös saatettava 1 kohdassa tarkoitettu marginaali julkiseksi yleisesti ja helposti saatavilla olevalla sähköisellä alustalla ymmärrettävällä ja vaivattomalla tavalla.

3. Valuutanmuutopalvelua pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjoavan osapuolen on annettava maksajalle 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot ennen maksutapahtuman käynnistämistä:

- a) maksunsaajalle maksettava määrä maksunsaajan käyttämässä valuutassa;
- b) maksajan maksettavaksi tuleva määrä maksajan tilin valuutassa.

4. Valuutanmuutopalvelua pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjoavan osapuolen on esitettävä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot selkeästi pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä. Kyseisen osapuolen on ennen maksutapahtuman käynnistämistä myös ilmoitettava maksajalle mahdollisuudesta maksaa maksunsaajan käyttämässä valuutassa, jolloin maksajan maksupalveluntarjoaja muuntaa valuutan myöhemmässä vaiheessa. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on myös asetettava maksajan saataville pysyvällä välineellä maksutapahtuman käynnistämisen jälkeen.

5. Maksajan maksupalveluntarjoajan on lähetettävä maksajalle sähköinen viesti, jossa on 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, kunkin maksajalle myöntämänsä samaan tiliin liittyvän maksukortin osalta ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun maksajan maksupalveluntarjoaja on saanut minkä tahansa muun unionin valuutan kuin maksajan tilin valuutan määräisen maksutoimeksiannon, joka koskee käteisen nostamista pankkiautomaatista tai maksun suorittamista myyntipisteessä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tällainen viesti lähetetään kerran kuukaudessa kaikkina kuukausina, joiden aikana maksajan maksupalveluntarjoaja saa maksajalta saman valuutan määräisen maksutoimeksiannon.

6. Maksupalveluntarjoajan on sovittava maksupalvelunkäyttäjän kanssa, minkä yleisesti ja helposti saatavilla olevan yhden tai useamman sähköisen viestintäkanavan kautta maksupalveluntarjoaja lähettää 5 kohdassa tarkoitettujen viestien.

Maksupalveluntarjoajan on tarjottava maksupalvelunkäyttäjälle mahdollisuus kieltäytyä 5 kohdassa tarkoitettujen sähköisten viestien vastaanottamisesta.

Kun maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat sopia, että 5 kohtaa ja tätä kohtaa ei sovelleta tai ei sovelleta joiltain osin.

7. Tässä artikkelissa tarkoitettut tiedot on annettava veloituksetta ja neutraalilla ja ymmärrettävällä tavalla.

5 artikla

Valuutan muuntamisesta tilisiirtojen yhteydessä perittävät palvelumaksut

1. Kun maksajan maksupalveluntarjoaja tarjoaa valuutanmuuttopalvelua direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 24 alakohdassa määritellyn tilisiirron yhteydessä ja kyseinen tilisiirto käynnistetään suoraan verkossa käyttäen maksupalveluntarjoajan verkkosivustoa tai mobiilipankkisovellusta, maksupalveluntarjoajan on kyseisen direktiivin 45 artiklan 1 kohdan ja 52 artiklan 3 alakohdan osalta ilmoitettava maksajalle ennen maksutapahtuman käynnistämistä selkeällä, neutraalilla ja ymmärrettävällä tavalla tilisiirtoon sovellettavista valuutanmuuttopalveluista perittävät arvioidut palvelumaksut.
2. Maksupalveluntarjoajan on ennen maksutapahtuman käynnistämistä ilmoitettava maksajalle selkeällä, neutraalilla ja ymmärrettävällä tavalla maksajan tilin valuutassa tilisiirron arvioitu kokonaismäärä, mukaan lukien mahdolliset tapahtumasta veloittavat ja valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut. Maksupalveluntarjoajan on myös ilmoitettava maksusaaajalle siirrettävä arvioitu rahamäärä maksusaaajan käyttämän valuutan määräisenä.

6 artikla

Toimenpiteet maksujen automatisoinnin helpottamiseksi

1. Maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle maksupalvelunkäyttäjän kansainvälinen maksutilin numero (IBAN-tilinumero) ja maksupalveluntarjoajan koodi (BIC-koodi).

Lisäksi maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan mainittava maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan BIC-koodi tilioitteessa tai sen liitteessä.

Maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle tämän kohdan nojalla vaadittavat tiedot veloituksesta.

2. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos kyseinen käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa rajatylittävä maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa eikä, tarvittaessa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012⁽¹⁾ mukaisesti, toisessa jäsenvaltiossa olevaan maksutiliin liittyvää BIC-koodia. Kyseisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin, ennen kuin tällainen järjestely sitoo maksupalvelunkäyttäjää.
3. Maksutapahtuman luonteesta riippuen tavarantoimittajan tai palvelun suorittajan, joka hyväksyy tämän asetuksen kattamia maksuja, on kunkin unionissa tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen laskutuksen yhteydessä ilmoitettava asiakkailleen IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajansa BIC-koodi.

7 artikla

Maksutasetietoja koskevat ilmoitusvelvoitteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa säätää maksupalveluntarjoajille asetettavia välitettyjä maksuja koskevista kansallisista velvoitteista ilmoittaa asiakkaidensa maksutapahtumiin liittyviä maksutasetta koskevia tilastotietoja.
2. Jäsenvaltiot voivat kerätä yhdisteltyjä tietoja tai muita asiaankuuluvia helposti saatavilla olevia tietoja, edellyttäen, että tällaisella tietojenkeruulla ei ole vaikutuksia automaattiseen maksujen käsittelyyn ja että maksupalveluntarjoajat voivat automatisoida tietojenkeruun kokonaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

*8 artikla***Toimivaltaiset viranomaiset**

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä toimivaltaisia viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista, jotka on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 924/2009 9 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista ja toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet tällaisen noudattamisen varmistamiseksi.

*9 artikla***Tämän asetuksen väitettyä rikkomista koskevat kantelumenettelyt**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä menettelyistä, joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille kantelun, jos maksupalveluntarjoajan epäillään rikkoneen tätä asetusta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tiedotettava kantelun tehneelle osapuolelle 10 artiklan mukaisesti säädetyistä tuomioistuimen ulkopuolisista kantelu- ja muutoksenhakumenettelyistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta viedä asia tuomioistuimeen kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

*10 artikla***Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt maksupalvelunkäyttäjien ja heidän maksupalveluntarjoajiensa välisten, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelytällaisista menettelyistä vastaavat elimet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä elimiä koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista, jotka on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 924/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan, jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja tai mikroyritys. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

*11 artikla***Rajatylittävä yhteistyö**

Edellä 8 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja 10 artiklassa tarkoitettujen menettelyistä vastaavien tuomioistuimen ulkopuolisten kantelu- ja muutoksenhakuelinten on toimittava yhteistyössä aktiivisesti ja ripeästi rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista yhteistyötä tehdään.

*12 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viipymättä, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset asetuksen (EY) N:o 924/2009 13 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Asetuksen soveltaminen muihin valuuttoihin kuin euroon

Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa tämän asetuksen soveltamisen koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle.

Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämän asetuksen soveltamisen laajentaminen koskemaan asianomaisten jäsenvaltioiden kansallista valuuttaa tulee voimaan 14 päivän kuluttua tällaisesta ilmoituksen julkaisemisesta.

14 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2022 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja vaikutuksista ja sisällyttää siihen erityisesti seuraavat:

- a) arviointi siitä, miten maksupalveluntarjoajat soveltavat tämän asetuksen 3 artiklaa;
- b) arviointi jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen määräisten ja euromääräisten kansallisten ja rajatylittävien maksujen määrän ja niistä perittävien palvelumaksujen kehityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/518 ⁽¹²⁾ hyväksymispäivän, eli 19 päivän maaliskuuta 2019, jälkeen;
- c) arviointi tämän asetuksen 3 artiklan vaikutuksesta valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen ja muiden maksupalveluihin liittyvien palvelumaksujen kehitykseen sekä maksajien että maksunsaajien kannalta;
- d) arviointi arvioiduista vaikutuksista, joita olisi tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan muuttamisella siten, että sen soveltamisalaan kuuluisivat kaikkien jäsenvaltioiden valuutat;
- e) arviointi siitä, miten valuutanmuuntopalvelujen tarjoajat soveltavat tietojenantovaatimuksia, joista säädetään tämän asetuksen 4 ja 5 artiklassa ja direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdan, 52 artiklan 3 alakohdan ja 59 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä, ja ovatko kyseiset säännöt lisänneet valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä;
- f) arviointi siitä, onko valuutanmuuntopalvelujen tarjoajilla ollut ja missä määrin niillä on ollut vaikeuksia soveltaa käytännössä tämän asetuksen 4 ja 5 artiklaa ja direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdan, 52 artiklan 3 alakohdan ja 59 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä;
- g) kustannus-hyötyanalyysi viestintäkanavista ja -tekniikoista, joita valuutanmuuntopalvelujen tarjoajat käyttävät tai joita niillä on käytettävissään ja joilla voidaan edelleen parantaa valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä, sekä arviointi siitä, onko olemassa tiettyjä kanavia, joita maksupalveluntarjoajat olisi velvoitettava tarjoamaan 4 artiklassa tarkoitettujen tietojen lähettämistä varten; kyseiseen analyysiin on sisällytettävä myös arviointi siitä, onko teknisesti mahdollista antaa tämän asetuksen 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot samanaikaisesti ennen kunkin maksutapahtuman käynnistämistä kaikista pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjottavista valuutanmuuntovaihtoehtoista;
- h) kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee sitä, että maksajille annettaisiin mahdollisuus estää valuutanmuunto, jota muu osapuoli kuin maksajan maksupalveluntarjoaja tarjoaa pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, ja muuttaa tältä osin asetuksiaan ja valintojaan;
- i) kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee sitä, että maksajan maksupalveluntarjoaja velvoitettaisiin tapauksissa, joissa se tarjoaa valuutanmuuntopalvelua yksittäisen maksutapahtuman yhteydessä, käyttämään kyseisen maksutapahtuman selvitykseen tapahtuman käynnistämisen hetkellä sovellettua muuntokurssia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava ainakin 15 päivän joulukuuta 2019 ja 19 päivän lokakuuta 2021 välinen ajanjakso. Kertomustaan valmistellessaan komissio voi käyttää tietoja, joita jäsenvaltiot ovat keränneet 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta, ja se ottaa huomioon erilaisten maksutapahtumien erityispiirteet ja tekee eron etenkin pankkiautomaatissa ja myyntipisteessä käynnistettyjen tapahtumien välillä.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/518, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta tiettyjen rajatylittävistä maksuista unionissa perittävien palvelumaksujen ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen osalta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 36).

*15 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 924/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*16 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LOGAR

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EY) N:o 924/2009
(EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) N:o 260/2012
(EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) 2019/518
(EUVL L 91, 29.3.2019, s. 36).

(Vain siltä osin kuin on kyse
17 artiklassa 2, 3, 4, 5, 7 ja 8
artiklaan tehdyistä viittauksista)

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 924/2009	Tämä aset
1 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	1 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
1 artiklan 4 kohta	–
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 a kohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4 kohta
3 a artikla	4 artikla
3 b artikla	5 artikla
4 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
4 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta
4 artiklan 4 kohta	6 artiklan 3 kohta
5 artikla	7 artikla
6 artikla	–
7 artikla	–
9 artiklan ensimmäinen kohta	8 artiklan ensimmäinen kohta
9 artiklan toinen kohta	8 artiklan toinen kohta
9 artiklan kolmas kohta	–
9 artiklan neljäs kohta	8 artiklan kolmas kohta
10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 1 kohta
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	–
10 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
11 artikla	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
14 artiklan 1 kohta	13 artikla
14 artiklan 2 kohta	–
14 artiklan 3 kohta	–
15 artikla	14 artikla
16 artikla	15 artikla
17 artikla	16 artikla
–	Liite I
–	Liite II